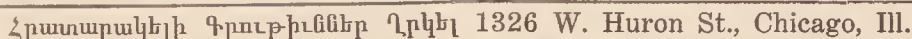


229m-2



Թող ուրեմն Կեղերոնը իր եւ մասնաճիւղերն ու անհատ հայրենակիցները փարին իրենց վստահ-ուած աշխատութեանց եւ յառաջիկայ տարին դարձրնեն բեղուն ու արդիւնաշատ տարի մը:

ԿԻՆԵՐՈՒ ԴԵՐԸ ՎԵՐԱՇԻՆԱՅԻ ՄԷՁ

Վերաշինացի գործը Հայերու մէջ ծագում առած է մասնաւորապէս պատերազմէն անմիջապէս յետոյ: Հայերս բարեբախտաբար չինոյ ժողովուրդ մը եղած ենք դարերէ ի վեր, ու շինելու, վերականգնելու մեծ գործը անցելոյն մէջ յառաջ տարուած է մեծ չափով կիներու բարոյական եւ մտաւոր աջակցութեամբ:

Ներկայիս Վերաշինացի գործունէութիւնը մեծ թափով յառաջ կը տարուի, որովհետեւ պահանջը մեծ է, եւ հոս է որ մենք կանչուած ենք շինել ու շինել լաւագոյնը:

Իրաւ է որ այդ մարդիկ աւելի ատակ են այս գործի յաջողութեան համար, որովհետեւ անոնք են որ գործնականապէս կը մասնակցին, զոհելով թէ նիւթապէս եւ բարոյապէս, սակայն մենք կիներս ալ կրնանք մեծ չափով օգնել, գործի յաջողութեան լծելով մեր ալ բարոյական ոյժերը:

Անշուշտ կիներ, անոնք մասնաւորապէս որ մի քանի զաւակներու մայր են, խիստ զբաղած են իրենց տնային գործերով, զաւակներու հոգատարութեամբ, ասոնք կարեւոր արգելքներ են գործօն դեր ստանձնելու համար, բայց Վերաշինացի վեհ նպատակը ըմբռնողներ այնքան մը զոհողութիւն պէտք է յանձն առնեն որ գոնէ Վերաշինացի ի նպաստ սարքուած ինժոյքներու եւ հանդէսներու ներկայ ըլլան եւ սիրով բերեն իրենց օժանդակութիւնը: Միշտ ալ ընդունուած իրողութիւն մըն է որ կիներ այս տեսակ պարագաներու տակ խիստ նպաստաւոր կը դառնան եւ լաւագոյն արդիւնք ձեռք կը բերեն:

Ծառայութեան ոգին է որ ամենամեծ մղիչ ոյժը պիտի ըլլայ Վերաշինացի յաջողութեան: Երբ այրեր կը տեսնեն թէ կիներ եւս կը շահագրգռուին ու կ'աջակցին, գէթ չափով մը, իրենց սիրած գործին, անոնք աւելի եւս եռանդով կը վարին գործին:

Այն կիներ որ Չնգուլչի չեն, թերեւս խորհին թէ նոյն հետաքրքրութիւնը ունենալու չեն հանդէպ Չնգուլչի Վերաշինացին: Սակայն քանի որ այսօր Չնգուլչիներու կիներ ենք, պարտականութիւն զգալու ենք գործելու եւ աջակցելու մեր կարողութեան չափով:

Չնգուլչիներ շատ մը լաւ յատկութիւններ ունին, որոնք սորվեցնելու ենք նաեւ մեր զաւակներուն եւ ամերիկեան քաղաքակրթական դաստիարակութեան հետ միասին յառաջ տանելու ենք մեր զաւակաց մտաւոր ու բարոյական զարգացումը՝ իբրեւ լաւագոյն Չնգուլչիներ:

Սորվեցնենք մեր զաւակներուն Չնգուլչի պատմութիւնը, որ Հայոց պատմութեան մէկ փոքր հատուածն է ու շատ ալ հետաքրքրական:

Կիներ, հետաքրքրուինք Չնգուլչի Վերաշինաց Միութեան գործունէութեամբ, ստանձնենք գործօն դերեր, վրաստան ըլլալով գործին յաջողութեան եւ յառաջացման:

ՎԱՐԴԱՆՈՒՇ ՓԱՊՈՒՃԵԱՆ

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ

Խորին շնորհակալութիւն կը յայտնեմ բոլոր իմ ազգական եւ բարեկամներու ու հայրենակիցներու, որոնք իրենց ներկայութեամբ եւ ծաղկեպսակներով յարգեցին սիրելի մօրս Աննա Պէտրիկեանի յիշատակը՝ բոլորովնով անոր դաղաղին շուրջ: Նոյնպէս մասնաւոր շնորհակալութիւն Չնգուլչի վերջ. Միութեան Ֆրէզեոյի մասնաճիւղին, որ ներկայ էր հանդուցեալ մօրս յուղարկաւորութեան դեղեցիկ ծաղկեպսակով մը:

Ֆրէզեո, Քալ.

Ագալիք. Որգին
ՄԱՐԹԻՆ ՊԵՆԼԻԵԱՆ

ՏՈՒՏԱՆ

(ՆԱԽԵՐԳԱՆՔ)

Գրեց՝ Խ. ՎՐԴ. ԱԹԱՆԱՍԵԱՆ

Տուտա՛ն, Տուտա՛ն, կը հընչէ անուրդ մեր ականջին՝
Նըման սաքսափ տարածող մահազանգի զօղանջին՝
Ըսկըսեալ Մեծ-եղեռնի այն անիծեալ օրերէն,
Ուր արիւննուշտ Թուրքիան գահալիժեց դիւօրէն
Քու անյատակ վիհիդ մէջ Հայոքի հինքը բոլոր
Շէն աւանին Զըմբուլի, արծուերոյնին լեռնօրօր:

— Դու ամէնէն դըժխեմն ես անդունդներուն, ո՛վ
Տուտա՛ն

Իսպառ անուր եմ ցաւերն, արիւնիքներն տիտան,
Որ եզրիդ վրայ գըլխապտոյտ, ալբերուդ մէջ խելայն
Ճիւղօրէն սպաւեցին ամբողջ աւան մը անմեղ,
Զո՛հ ծրագրին հայաջինջ, հրէշային, ոմրեղէն,
Զոր սագայէլը ծընաւ Թալաթի պիղծ ուղեղէն:

Պէյրուք

ԳԸՏԱԿ ՄԱՀԼԷՆ ՍԷԼՄԱՅԻ ՄԷՁ

Գրտակ Մահլէն Ծովառի կից բերդանման քանի մը տուններ բաղկանար եւ որպէս քաղերու թաղ անուանի էր Չնգուլչի մէջ: Գրթաղեցւոյ համերաշխ եւ սիրալիր յարաբերութիւնն ալ ապահով նպաստած էր իրենց թաղին անուանի դառնալուն:

Նոյն այս դիրքն է որ կ'ուզէ դրաւել հիմա Սէլմայի Մըքո ալն կէտը՝ ուր չորս տուններ իրարու դիմաց քառանկիւն բերդ ներկայացնեն, նման Գրտակ Մահլէն հին Չնգուլչի մէջ: Այս չորս տներու բնակիչները, վստահ ըլլալով որ իրենց մէջէն կարելի չէ որ սեւ կատու անցնել եւ ոչ ալ ջուր, որոշած են իրենց թաղը անուանել Գըտակ Մահլէ, իրենց մէջ ապրեցնելու համար հին Չնգուլչի ըլլ, որ միշտ վառ պիտի պահէ ու աշխատութեան մղէ դիրքերը: Դրա շուրջ Չնգուլչի վերականգնի Հայաստանի մէջ: Մեր այս պատու հայրենակիցներն են Զագօ Ս. Սըրըմեան, Խաչիկ Մ. Սըրըմեան, սայ Ե. Մատղաշեան եւ Կ. Ս. Սըրըմեան:

Այս անուանակոչումը հանդիսաւորապէս կատարուեցաւ Թուրքիա Պրն. Ե. Մատղաշեանի ազարակին մէջ սարքուած ինժոյքով մը, որ լեց առաւօտէն մինչեւ դիշերուան ժամը 2ը: Այս ինժոյքին պատահելներն էին Տիկիներ Աննա Խ. Տաղտիկեան, Մարի Ե. Գարգօզեան եւ Փառանձեմ Պ. Աղնաւորեան, երեքն ալ Շիբալոյէն: Մասնաւորապէս հրաւիրուած էին Պրն. Աւետիս Տաղտիկեան՝ Սանկիէն, Տօղալի եղբայրներ՝ Տայնուպայէն, Սարգիս Գօնտօեան եւ Տէր եւ Տիկի Փիլօեան՝ Սանֆրանսիսոյէն: Հանդէսը այս հիւրերուն ներկայութիւնը կ'ըլլար, որպէս զի յուսալինքուին եւ տեսնեն թէ հայրենիքի սէրը ալ կաւին որքա՛ն զօրաւոր է Ֆրէզեոսեանի մեր հայրենակիցներուն մէջ:

Կէսօրուան ճաշէն յետոյ, Փետայ Մատղաշեան, Ստեփան Շիբալոյէն եւ Ֆրէշի իրենց նուազներով սկսան հայկական պարի եղանակով նուագել. մեր տարէց հայրենակիցը Ա. Տաղտիկեան հրաւիրուած սկսած պարը առաջնորդելու, եւ ահա Գըտակ Մահլէցի սկսան Աթուրի գլուխը տողարներով ծածկել, 4—5 վայրկեանի մէջ 25—30 րոպէս հաւաքուած էր արդէն ի նպաստ «Ծովառ»ի: Յետոյ պարերու շարքէն եզոզ փոքրեր եւ ուրիշներ: Խնձոյքէն զոյացաւ 41 տղաբոլոր մար մը, որ շուտով զրկուեցաւ «Ծովառ»ի վարչութեան:

Այս ուրախութեանց պահուն անդին նոր Գըտակ թաղեցւոյ տիկիները՝ Արշալոյս, Արաքսի եւ Համեստ իրիկուան ճաշը պատրաստեալ աշխատանքին լծուած՝ ճոխ սեղան մը շտկած էին, որուն շուրջ հաւաքուած բոլոր ներկաներն ալ բարի դալուստ մաղթելով հիւրերուն եւ թաղը շնորհաւորելով ուրախացան, երգեցին ու նուիրեցին:

«Ծովառ»ի թղթակից Պրն. Կ. Սըրըմեան մասնաւոր շնորհակալութիւն յայտնեց բոլոր ներկաներուն, որ առատաձեռնօրէն մասնակցած էին «Ծովառ»ի հանգանակութեան: Ժամը դիշերուան երկուսն ներկաները ցրուեցան զոհ տպաւորութեամբ:

Ֆրէզեո

ՃԱՆ ԱՃՏԱՐԱՊԵՏ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ԶՆԳՈՒՇԻ ԴԱՐԱՒՈՐ ԱՆՑԵԱԼԸ

Կ'ուզեմ Ձեզուզի հայրենակիցներուս համար մեր նախնիքներուն պատմական կեանքը գրել «Օժիտ»-ի մէջ: Թէեւ միայն ականջալուր եղած եմ այս պատմութեան, այսուհանդերձ վստահ եմ թէ իրական է ան: Վստահ եմ նաեւ թէ բոլոր Ձեզուզի հայրենակիցներս պիտի փափաքին լսել իրենց պապերուն քաջագործութիւնները:

Այս պատմութիւնը երեք ու կէս դարի պատմութիւն է: Հազարավարդ անուն մամա մը ունէի, որ շատ ծեր էր, ծընած էր 1770ին, մեռաւ 1902ին: Մամայիս ծննդեան թուականը ստոյգ է, որովհետեւ մեծ հայրս Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ սարկաւազ եղած է այդ թուականին, որու տիրացու Յովհաննէս կ'ըսեն եղբ: Ան ունէր մեծկակ Սբ. Գիրք մը, ուր գրած էր իրենց ծննդեան եւ ամուսնութեան թուականը, հայրս ալ շարունակած էր նոյնը եւ գրած մօրս եւ մեր ծննդեան թուականները:

Շատ յաճախ երբ մամայիս հետ առանձին կը մնայի, կ'սկսէր պատմել ինծի Ձեզուզի մասին. ես հետաքրքրութեամբ մտիկ կ'ընէի: Մամաս իր պատմածները լսած էր հօրմէն, որ հարիւր տարիէն աւելի ապրած է, հսկայ եւ լայնալանջ մարդ մը, նման իրեն ժամանակակից մարդոց:

Մամաս կը պատմէր թէ մեր հին քաղաքը Քէսուկ Քէօրուն եղած է, մարդաշէն գիւղ մը, որ ունեցած է կամուրջ մը ու հաստատուն եկեղեցի մը, այս վերջնոյն հիմերը մինչեւ հիմա յայտնի են: Եւն գիւղին քէսեան հայ եղած է, Փիլոյ անունով քաջ եւ ազդեցիկ մէկը, որմէ կը սարսափին եղբր չըջակայ գիւղերու մարդէկը: Եւն գիւղին դիրքը դաշտի մէջ ըլլալով՝ շարունակական կռիւներու թատերավայր դարձած է, Հայեր բնաւ հանգստութիւն գտած չեն թշնամիին կողմէ գիւղին վրայ կատարուած յաճախակի յարձակումներուն պատճառաւ: Հայեր քաջութեամբ դիմադրած են բոլոր յարձակումներուն եւ շարունակ տարած յաղթանակը: Կռիւները տեւած են երկար տարիներ, սակայն թըշնամին չէ կրցած ո'չ գիւղին վնասել եւ ոչ ալ հայութեան, ընդհակառակը միշտ ալ ետ մղուած է մեծ կորուստով: Շրջակայ գիւղերուն մէջ ալ ցրուած շատ մը հայեր կան եղբր:

Փիլոյ Քէսեան խորհելով որ Եւն գիւղին տեղը վտանգաւոր է եւ օր մը չէ օր մը պիտի գրաւուի թշնամիին կողմէ, կը կանչէ իրեն համակիր հայերը եւ խորհուրդ կուտայ անոնց փոխել գիւղին տեղը եւ լեռը ելնել, հոն՝ որ մենք այսօր կը կոչենք մեր ծննդավայր Ձեզուզը: Այսպէս Հայեր կ'որոշեն իրենց գիւղը շինել լեռան կուրծքին վրայ, որ անտառ եղած է: Փիլոյ Քէսեայ անմիջապէս քաջ հայերը կը զրկէ հոն ծառերը կտրելու: Միւս կողմէ չըջակայ գիւղերը ցրուած հայութիւնը կը հաւաքէ Եւն գիւղ: Քիւրտեր տեսնելով որ Հայեր կը գաղթեն Եւն գիւղէն, աւելի կը կատաղին. Հայերու եւ Քիւրտերու միջեւ թշնամութիւնը աւելի եւս կը սաստկանայ: Քիւրտեր կը մտադրեն բնաջնջել Հայերը եւ ճղկահ տալ Եւն գիւղը: Հայեր կ'սկսին իրենց գոյքերը եւ պաշարները կրել լեռը: Կատաղի յարձակումը կ'սկսի թըշնամիին կողմէ. Հայ քաջերը սակայն կը դիմադրեն եւ կամաց կամաց լեռը կ'ելնեն՝ վառելով իրենց նախկին գիւղը՝ որպէս զի թշնամիին ձեռքը չանցնի: Լեռան կուրծքին կռիւն կը մղուի եւ թշնամին կը հասնի չուկային չայը, Հայեր հոս սոսկալի գոռահ մը կ'սկսին թշնամիին վրայ, չային մէջ տեղի կ'ունենայ ահուկ կռիւ մը, ջուրը կարմիր արիւնի կը

փոխուի: Այս կռիւը մղուած է շուրջ երեք ու կէս դար առաջ:

Հայեր կը գաղթեն Ձեզուզ: Թշնամին տեսնելով որ անկարելի է դիմադրել՝ հազարաւոր զոհեր տալով ետ կը քաշուի: Այդ ժամանակ Հայերն ալ իրենց զոհերը կ'ունենան, բայց շատ քիչ թիւով: Կռիւը կը վերջանայ, Հայեր իրենց մեռելները կը հաւաքեն Վանքին դերեղմանոցը (այդ ատեն հոն վանք կայ եղբր արդէն) եւ թշնամիին ալ արտօնութիւն կուտան որ գան եւ իրենց մեռելները վերցնեն:

Թուրքեր եւ Քիւրտեր տեսնելով որ Հայեր անվախ եւ քաջ կուռող ժողովուրդ մըն են, կ'սկսին բարեկամանալ անոնց հետ: Հայեր անմիջապէս վերաշինութեան գործին կը լծուին, վիթխարի ծառերը կտրելով կը շինեն իրենց տունները եւ ընտանիքի մը անդամներուն պէս սիրով եւ համբարաշուքեամբ յառաջ կը տանին այս վերաշինութեան գործը, որ տասը տարիէն աւելի կը տեւէ. հայ կիներ ու աղջիկներ ալ իրենց դերը կ'ունենան՝ գիշեր ցերեկ օգնելով այրերուն: Գիւղին մէջ ջուր չունենալուն շուկայի չայէն ջուր կը տանին եղբր: Կը շինեն փողբիկ մատուռ մը, ուր իրենց պաշտամունքը կը կատարեն: Շրջակայ գիւղերու Քիւրտերուն հետ կը հաշտուին եւ կ'սկսին ապրիլ խաղաղ կեանք մը:

Պրուֆիմ

ՊԵՏՐՈՍ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ

(Շարունակելի)

ՔԱԶԱԼԵՐԱԿԱՆ ԵՐԵՒՈՅԹՆԵՐ

ԶՆԳՈՒՇՑԻՆԵՐՈՒ ՄԷՋ

Ձեզուզի Վերջ. Միութեան հինգերորդ Պատգմ. Ժողովը տեղի ունեցաւ Նիւ Եորքի մէջ, Օգոստ. 4 եւ 5 օրերուն. այս առթիւ կարգ մը քաջալերական երեւոյթներ նկատեցի, որոնք կ'ուզեմ բացատրել մէկ քանի խօսքերով:

Առաջին, այս տարուան Պատգմ. Ժողովը շատ աւելի կարճ ժամանակի մէջ աւելի գործ տեսաւ, քան անցեալ տարիներուն մէջ: Կը յիշեմ 1926ի եւ 1927ի ժողովները, որոնք տեւեցին մօտաւորապէս 18 ժամ, իսկ այս տարուանը միայն 8 ժամ: Ասիկա կը նշանակէ թէ մեր հայրենակիցները կըրնան աւելի լաւ եւ կտրուկ միջոցներով կարգադրել խնդիրները եւ անոնց մօտենալ շինելու եւ ոչ թէ քանդելու ոգիով:

Իմ ուշադրութիւնս գրաւող երկրորդ ամենահետաքրքրական երեւոյթը Լօրէնսի մասնաճիւղին տեղեկագրին մէջ յիշուած հաշտարար յանձնախումբի մը կազմութիւնն էր: Այս յանձնախումբին գործը եղած է Ձեզուզիներու մէջ պատահած անպատեհութիւններ, վէճեր կամ կռիւներ կարգադրել եւ հաշտեցնել երկու կողմերը, եթէ կարելի է: Լօրէնսի մեր հայրենակիցներուն առած այս քայլը գովելի է եւ պէտք է արձագանգ գտնէ ամենուրեք: Այսպիսի մարմնոյ մը գոյութիւնը հրաշքներ կրնայ գործել: Պիտի թելադրէի որ մեր բոլոր մասնաճիւղերը նկատի ունենան այս պարագան եւ եթէ կարելի է կազմակերպեն այսպիսի յանձնախումբեր, այնպիսի անձերէ որոնք ամբողջին վստահութիւնը կը վայելեն:

Երրորդ, մեր մասնաճիւղերէն մէկուն բերած հարցերէն մէկն էր Բէմբէյն մը սկսիլ, մեր հայրենակիցները միացնելու վերաշինացի գործին: Թէեւ մեր հայրենակիցներու ճշգրիտ թիւը չունինք, սակայն վեցէն եօթը հարիւր կը հաշուելուի, այս թուոյն միայն երկու հարիւր կը մասնակցի Միութեան՝ գործնականապէս: Մնացած մեծամասնութիւնը կամ անտարբեր է եւ կամ վերաշինացի գործին չհաւատացող:

Ես չեմ խորհիր թէ Վերաշինացի չհաւտացողները մեծ թիւ մը կը կազմեն, շատերը անտարբերներ են: Կարծեմ ատեն է որ սթափին մեր այս խումբին պատկանողները եւ միանան մեր մասնաճիւղերուն ու զօրացնեն զանոնք:

Այս մասին Կեղը. Վարչութեան թելադրուեցաւ մասնաւոր ամիս մը յատկացնել եւ ազդու քէմքէյն մղել, որ կը յուսամ թէ պիտի իրազօրծուի արդիւնաւոր կերպով:

Զորքորդ, «Ծովառ»ի վարչութեան ընթացքը զարմանք պատճառեց ինձ: Պատգ. Ժողովը ուզեց գիտնալ թէ ի՞նչ պայմաններով կրնան «Ծովառ»ը Ձեռնաշին Վերաշինացին պաշտօնաթերթը ընել: «Ծովառ»ի վարչութեան անդամներէն մին, որ նոյն ատեն պատգամաւոր էր, միայն մէկ պայման առաջարկեց. — Թերթին անխափան շարունակութիւնը նոյն խմբագրական կազմով: Այս մեր պատուական հայրենակիցները, որոնք բաւական ծախք ըրած են այս պզտիկ բայց օգտակար թերթիկը հրատարակելու համար, յայտարարեցին թէ իրենց միակ մտահոգութիւնը այն է որ «Ծովառ»ի հրատարակութիւնը ոչ իսկ մէկ սէնթ խլէ Կեղընի գանձէն: Այսչափ անձնագոհողութիւն եւ լայն մտածողութիւն արժանի է բոլոր Ձեռնաշիններու գնահատումին եւ հիացման: Թէ «Ծովառ» ո՞րչափ օգուտ ըրած է Վերաշինացի գործին, կը խօսինք ուրիշ առթիւ:

Հայրենակիցներ, մենք ամէն յոյս ունինք որ յառաջիկայ տարին Վերաշինացի համար աւելի արդիւնաւոր տարի մը պիտի ըլլայ, հետեւաբար կը հրաւիրենք իւրաքանչիւր Ձեռնաշին, որ տակաւին հեռու կը մնայ, զայ եւ միանայ մեզի, գիտնալով որ միութիւնը գործութիւն է:

Յաջողութիւն Ձեռնաշին Վերաշինաց Միութեան հինգերորդ տարուան աշխատութեանց:

Նիւ Եօրֆ

Ա. ՓԱՊՈՒՃԵԱՆ

ԶՆԳՈՒՇՑԻՆԵՐՈՒ ԿԵԱՆՔԷՆ

ՊԵՐՏՈՒԹ.— Դժբախտաբար օրէ օր կը վատթարանայ վիճակը Պրն. Գասպար Մաշուկեանի, որ ծեր, կոյր եւ հիւանդ է, ինչպէս նաեւ ծեր ու հիւանդ է իր կինը: Աչքի ցաւով եւ ջերմով կը տառապին իր երկու զաւակներն ալ: Պրն. Գասպար Կիլիկիայէն Դամասկոս անցած եւ անկէ ալ Տիւրքիներու պատերազմին ատեն փախելով եկած է Պէյրութ, ուր 2—3 տարիէ ի վեր վրաններու տակ կը քաշկռտէ իր գոյութիւնը՝ մերկ, անօթի եւ հիւանդ: Տեղւոյս հայրենակիցները անկարող եղած են ցարդ դարման մը տանելու անոր խղճալի վիճակին. ցոյց տրուած օգնութիւնները բոլորովին աննշան բաներ եղած են եւ չեն կրցած փրկել զայն մուրացկանութենէ, որով այսօր, դժբախտաբար, Ձեռնաշին մուրացկան մը ունինք Պէյրութի մէջ:

Իայց ծեր ու կոյր հիւանդ մը կարելի՞ բան է որ մուրալով կարենայ ապրիլ ու ապրեցնել չորս հոգինոց տուն մը:

Այս պարագան կրկին անգամ ըլլալով կը յանձնենք Միութեան Կեղընին լուրջ ուշադրութեան:

*** Պրն. Կարապետ Այվազեան, որ Մալմբէյնի ապաքինարանը կը մնար, բաւական կազմուրուած վիճակով տուն վերադարձաւ: Մեր խնդակցութիւնը:

*** Մեր Լօրէնսի տարէց հայրենակիցներէն Պրն. Նիկողոս Գասպարեան քաղաքս ժամանեց եւ տասը օրի չափ մնալէ վերջ, մեկնեցաւ Հալէպ, իր վերջին օրերը անցնելու զաւակին եւ սիրելի թոռնիկներուն հետ:

*** Յունիս 13ին Հալէպէն տեղս ժամանեցին Պրն. Պողոս Ռաշոյեանի քոյրը Տիկ. Գիյմաթ Աւետիսեան եւ իր աղջիկը, չորս օր մնալէ վերջ, 17ին Ֆապրը լայն Բօմա շոգենաւով մեկնեցան Մարտէյլ, անկէ ալ Վալանս՝ հաստատուելու համար Պրն. Ռաշոյեանի մօտ:

ԼՐԱՏՈՒ

ՊԵՐՏՈՒԹ.— Օր. Աննա Յ. Թութմանեան եւ Օր. Աննա Թ. Թութմանեան լրացուցին տեղւոյս Ամերիկեան Միս Վէպինի դպրոցը: Նոյնպէս Պրն. Գարեգին Յ. Պուճիգանեան աւարտեց տեղւոյս Հայ Ազգային դպրոցը: Ան չորս տարի շարունակ բոլոր աշակերտներուն մէջ յաջո-

ղագոյնը եղած է: Պրն. Յակոբ Պ. Պուճիգանեան եւս յաջողութեամբ աւարտեց տեղւոյս Հայ Բողոքականաց դպրոցը: Մեր խնդակցութիւնը:

*** Ձեռնաշին Վերաշին Միութեան տեղւոյս մասնաճիւղը վերակազմութեան կը կարօտի: Այս առթիւ ջանքեր պէտք է ըլլան: Հետեւաբար խնդրենք Պէյրութաբնակ մեր հայրենակիցներէն որ շարժին եւ տաք բարերում մը ստեղծեն հոս:

ՅԱԿՈՅ ՊՈՆԱՓԱՐԹ

ՅԻՔՏՆՕ.— Հայրենակցուհի Տիկ. Աննա Պէլիեան, որ ատենէ ի վեր շաբաթաբար կը տառապէր, աւանդեց իր հոգին վիրաբուժան գործողութենէ մը յետոյ:

Յուդարկաւորութեան տիւրը արարողութիւնը տեղի ունեցաւ դոստոս Յին, մարմինը ամփոփուեցաւ Ֆալլըրի գերեզմանատան մէջ: ամուսնոյն շիրիմին քով: Թաղման արարողութեան ներկայ էին բաւական թուով հայրենակիցներ: Ծաղկեպսակներ զրկած էին Ձեռնաշին Միութեան Յիւզնոյի մասնաճիւղը, Տէր եւ Տիկ. Ս. Ս. Սըրբուհի Տէր եւ Տիկ. Կ. Յակոբեան, Յ. Տաղտիկեան, Բիւրիի եկեղեցիին Տ. Նանց յանձնախումբը եւ Շիբակոյէն Պէլիեան եղբայրներ: Միութեան հեռագիրներ զրկուած էին հանգուցեալի միակ զաւակին՝ Մարգարիտի: Կ. Ս. Սըրբուհի Պէլիեանի:

ՇԻՔԱՅՕ.— Տէր եւ Տիկ. Յ. Ապրէլեան մանչ զաւակ մը ունեցան: Մեր խնդակցութիւնը կը յայտնենք Տէր եւ Տիկնոջ եւ Մինաս Աղբօրի վերջը:

*** Տէր եւ Տիկն Յ. Եօքսուկեան մանչ զաւակ մը ունեցան: Խնդակցութիւնը յայտնելով կը մաղթենք որ նորածինը հօրով ու մօրէն իւր իրաւունքները:

*** Հանդերձահաւար մարմինը 160 փառնտնոց հակ մը զանաւոր հագուստեղէն փոխադրեց Նիւ Եօրթ՝ Ձեռնաշին Վերաշին Միութեան Կեղընը: Հաւաքումի գործը տակաւին կը շարունակուի:

*** Տեղւոյս Վերաշին Միութեան մասնաճիւղին սարքած Յուդարկաւորութեան շաբաթական շաբաթը շատ յաջող անցաւ: Յանձնախումբը իր կարելիքն անելով եւ եկողները բոլորն ալ գոհ մնացին: Կը լսենք որ մասնաճիւղը պէս գուտ շահ ունեցած է 220 տոլար:

*** Տէր եւ Տիկ. Պ. Եայլաեան մանչ զաւակ մը ունեցան: Մեր խնդակցութիւնը կը յայտնենք:

*** Աւետիս եւ Սողոմոն Գուլումեան եղբայրներ իրենց ամուսնին արձակուրդը անցնելու համար Միչիկըն մեկնեցան: Բարի վայելք կը մաղթենք իրենց:

*** Պրն. Ս. Տաղտիկեան ինքնաշարժի արկածի մը հանգուցեալով լաւան լուրջ վտանգէ մը ազատած են ինքը եւ իր հետ գտնուող թեթեւ կերպով վիրաւորուած է Պրն. Տաղտիկեանի գլուխը, իսկ վիրաւորուած են քրոջը՝ Տիկ. Մարգարիտի եւ նոր հարսին սրունքները: Գաւակցութիւնը կը յայտնենք արկածեալներուն:

ԼՕՐԷՆՍ.— Ձեռնաշին Վերաշին Միութեան տեղւոյս մասնաճիւղին դոստոս 19ի զաւտահանդէսը շատ յաջող անցաւ: Դաւտահանդէսի յախումբին անդամները ոգորուն աշխատանքով յառաջ տարին իր գոյնը: անձնուած պարտաւորութիւնը: Ժամը չորսի ատեն, երբ բաւական էր լուրջ հանդիսականներ հաւաքուած էին դաւտաւարի սրահին մէջ, անպետ Պրն. Սարգիս Յակոբեան ժողովը բանալով հայրենակիցները բարեկեց գիտակից պարտաճանաչութեան եւ Պատգ. Ժողովի որոշումները պարզելով՝ անոնց լրիւ գործադրութեան պէտքը շեշտեց: Հաջորդեց մը ըրաւ Պոսթոնէն Պրն. Պ. Փապուճեան: Խորոված դաւտահանդէսը դոյացուց մօտ 108 տոլար: Անուրդը շահեցաւ Պրն. Յ. Գուլումեան: Դաւտահանդէսը նիւթական եւ բարոյական յաջողութիւն եղաւ: Շնորհակալութիւն բոլոր օժանդակողներուն:

ՆՈՒՆԻ «ԾՕՎԱՐ»Ի

Գրեալ Մահլէի անուանակոչութեան հանդէսին մէջ դոյացած Յակոբ Յ. Մանուկեանէն, Սան Մաթօ

Պաղտասար Կապօեանէ, Նիւ Եօրթ Յարութիւն Թուխլոյեանէ, Նիւ Եօրթ Կարապետ Թ. Թութմանեանէ, Ֆիլատէլֆիա Պետրոս Պոռոյեանէ, Ֆիլատէլֆիա

Գուճար՝

Մեր շնորհակալութիւնը բոլոր նուիրատուներուն: